

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/300

av den 29 februari 2016

om ersättning till innehavare av höga EU-ämbeten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 243 och 286.7, och

av följande skäl:

- (1) Rådet ska fastställa löner, arvoden och pensioner för innehavare av höga EU-ämbeten (nedan kallade *ämbetsinnehavare*), inbegripet Europeiska rådets ordförande ⁽¹⁾, kommissionens ordförande och ledamöter ⁽²⁾, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ⁽³⁾, ordförandena, domarna, generaladvokaterna och justitiesekreterarna vid Europeiska unionens domstol ⁽⁴⁾, revisionsrättens ordförande och ledamöter ⁽⁵⁾ samt rådets generalsekreterare ⁽⁶⁾, samt alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.
- (2) Ersättningar till och andra förmåner för ämbetsinnehavare bör återspegla deras stora ansvar och därför kan sådana ersättningar och andra förmåner skilja sig från dem som anges i Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).
- (3) De nuvarande ersättningarna till och andra förmåner för ämbetsinnehavare bör dock i viss mån ändras för att återspegla den institutionella utvecklingen i unionen och för att modernisera ersättningsstrukturen, framför allt genom att vid behov avspegla de ändringar som införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 ⁽⁷⁾ (*tjänsteföreskrifterna*). Mot bakgrund av reformerna av tjänsteföreskrifterna måste flera ändringar göras i förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom. På samma sätt måste även rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77 ⁽⁸⁾ uppdateras för att ta hänsyn till reformerna av tjänsteföreskrifterna. Mot bakgrund av antalet betydande ändringar som har gjorts av både förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77

⁽¹⁾ Rådets beslut 2009/909/EU av den 1 december 2009 om fastställande av anställningsvillkoren för Europeiska rådets ordförande (EUT L 322, 9.12.2009, s. 35).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom av den 25 juli 1967 om ersättning till kommissionens ordförande och ledamöter, till domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare, till tribunalens ordförande, ledamöter och justitiesekreterare samt till Europeiska unionens personaldomstols ordförande, ledamöter och justitiesekreterare (EGT L 187, 8.8.1967, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut 2009/910/EU av den 1 december 2009 om fastställande av anställningsvillkoren för unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (EUT L 322, 9.12.2009, s. 36).

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77 av den 18 oktober 1977 om ersättning till revisionsrättens ledamöter (EGT L 268, 20.10.1977, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2009/912/EU av den 1 december 2009 om fastställande av anställningsvillkoren för generalsekreteraren för Europeiska unionens råd (EUT L 322, 9.12.2009, s. 38).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (EUT L 287, 29.10.2013, s. 15).

⁽⁸⁾ Se fotnot 5.

och förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom, i vilka ersättningarna till olika ämbetsinnehavare regleras, bör de två förordningarna slås samman för att bidra till klarhet, öppenhet och god lagstiftningspraxis.

- (4) I syfte att garantera en balans mellan EU-anställda och ämbetsinnehavare vad gäller ersättningar bör åtgärder inbegripas för att anpassa behandlingen av ämbetsinnehavare till behandlingen av EU-anställda i situationer där de sistnämnda har gynnats av en moderniserad ersättningsstruktur, exempelvis när det gäller automatisk uppdatering av tillägg och möjligheten att omfattas av det gemensamma sjukförsäkringssystemet, inbegripet efter avslutat uppdrag.
- (5) Dessutom bör pensionernas årliga utvecklingstakt justeras och den pensionsberättigade åldern anpassas till ändringarna av tjänsteföreskrifterna och till den tillämpliga utvecklingstakt som ska fastställas med hänsyn till tjänsteföreskrifterna, för att säkerställa automatisk justering vid framtida ändringar av tjänsteföreskrifterna.
- (6) Genom andra ändringar bör det säkerställas att den period under vilken en före detta ämbetsinnehavare har rätt till det månatliga avgångsvederlaget direkt motsvarar dennes ämbetsperiod. Denna period bör dock inte vara kortare än sex månader eller längre än två år, under förutsättning att syftet med avgångsvederlaget för ämbetsinnehavare är att under en begränsad period direkt efter ämbetsperioden garantera en viss nivå av ekonomisk säkerhet fram till dess att ämbetsinnehavaren anställs på en liknande lönenivå eller får en annan inkomst, såsom pension.
- (7) Även de tillägg och den ersättning för kostnader som utgår vid ämbetsperiodens början och slut bör anpassas till de tillägg och ersättningar som utgår till tjänstemän och andra anställda enligt tjänsteföreskrifterna, med utrymme för flexibilitet när så krävs, särskilt när det gäller ersättning för flyttkostnader, där hänsyn tas till ämbetsinnehavares representativa funktioner.
- (8) Villkoren för sjukförsäkring för nuvarande eller tidigare ämbetsinnehavare måste harmoniseras genom att anpassas till de försäkringsvillkor som gäller tjänstemän och andra anställda enligt artiklarna 72 och 73 i tjänsteföreskrifterna.
- (9) Eftersom de regler som fastställs i den här förordningen bör ersätta dem som föreskrivs i förordningarna nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom och (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77 samt i rådets beslut 2009/909/EU, 2009/910/EU och 2009/912/EU, med undantag för artikel 5, bör de akterna av samma skäl upphöra att gälla utan att det påverkar deras fortsatta tillämpning på alla de ämbetsinnehavare som omfattas av en eller flera av de akterna och vilkas uppdrag pågår eller har avslutats före den dag då denna förordning träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på följande innehavare av höga EU-ämbeten (nedan kallade *ämbetsinnehavare*):
  - a) Europeiska rådets ordförande.
  - b) Europeiska kommissionens ordförande och ledamöter, inbegripet unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.
  - c) Ordföranden och ledamöterna samt justitiesekreteraren vid Europeiska unionens domstol, inbegripet dessa ämbetsinnehavare vid tribunalen och specialiserade domstolar.

d) Rådets generalsekreterare.

e) Revisionsrättens ordförande och ledamöter.

2. Denna förordning ska tillämpas på alla ämbetsinnehavare som utnämns eller förordnas till ett nytt ämbete med verkan från och med den 4 mars 2016.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska även andra samlevnadsformer än äktenskap behandlas som äktenskap om de uppfyller alla de villkor som fastställs i artikel 1.2 c i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. En ogift partner till en ämbetsinnehavare eller före detta ämbetsinnehavare ska anses som den innehavarens eller före detta innehavarens make om villkoren i punkt 2 c leden i, ii och iii i den artikeln är uppfyllda.

KAPITEL II

ERSÄTTNING

Artikel 2

Löner

Ämbetsinnehavare har från den dag då de tillträder ämbetet till den sista dagen i den månad de frånträder ämbetet rätt till en grundlön som motsvarar en viss procent av grundlönen för en tjänsteman i unionen inom tredje löneklassen av lönegrad 16, nämligen:

Lön						
Institution	Ordförande	Vice ordförande	Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik	Ledamot	Justitiesekreterare	Generalsekreterare
Europeiska rådet	138 %					
Rådet						100 %
Europeiska kommissionen	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Domstolen	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Tribunalen	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
Specialiserade domstolar	104 %			100 %	90 %	
Revisionsrätten	115 %			108 %		

Artikel 3

Skatt till unionen – solidaritetsavgift

1. Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68⁽⁹⁾ ska vara tillämplig på ämbetsinnehavare.

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 av den 29 februari 1968 om villkoren för och förfarandet vid skatt till Europeiska gemenskaperna (EGL L 56, 4.3.1968, s. 8.)

2. Artikel 66a i tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar för ämbetsinnehavare.

KAPITEL III

ERSÄTTNINGAR

Artikel 4

Ersättning för bosättningsutgifter och flyttningsbidrag – flytt- och resekostnader

Ämbetsinnehavare ska ha rätt till

- a) ett bosättningsbidrag vid ämbetsperiodens början enligt artikel 5 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna som ska gälla i tillämpliga delar,
- b) ett flyttningsbidrag vid ämbetsperiodens slut enligt artikel 24.2 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen som ska gälla i tillämpliga delar,
- c) ersättning för resekostnader för dem själva och deras familjemedlemmar,

och

- d) ersättning för de kostnader som uppkommer för flytt av bohag och personliga tillhörigheter, inbegripet kostnaden för försäkring mot vanliga risker, såsom stöld, skador och brand, som inte överskrider det tak som anges för tjänstemän i den institution där de utsetts enligt artikel 9 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna. Mot uppvisande av räkning får institutionerna medge undantag när det gäller ersättning för de faktiska flyttkostnaderna som under inga omständigheter får överskrida det tak som anges för personalen i de motsvarande institutionerna med mer än 50 %.

Vid förlängning av ämbetsperioden är inte ämbetsinnehavare berättigade till sådana ersättningar som nämns i denna artikel. Inte heller om de utnämns till ämbetsinnehavare i eller valda ledamöter av någon annan av unionens institutioner som har sitt säte i den stad där de tidigare måste bo på grund av sin tjänst, förutsatt att inte flyttning redan skett vid tidpunkten för den nya utnämningen eller det nya valet.

Artikel 5

Bostadstillägg

Ämbetsinnehavare är berättigade till bostadstillägg som uppgår till 15 % av grundlönen från den dag de tillträder ämbetet till den sista dag i den månad de frånträder ämbetet.

Artikel 6

Familjetillägg

Ämbetsinnehavare har från den dag de tillträder ämbetet till den sista dagen i den månad de frånträder ämbetet rätt till familjetillägg som fastställs enligt bestämmelserna i artikel 67 i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 1–3 i bilaga VII till dessa föreskrifter.

Artikel 7

Representationstillägg

Ett månatligt representationstillägg i euro ska betalas till ämbetsinnehavare enligt följande:

Institution	Ordförande	Vice ordförande	Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik	Ledamot	Justitiesekreterare
Europeiska rådet	1 418,07				
Europeiska kommissionen	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Domstolen	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Tribunalen	607,71	573,98		554,17	471,37
Specialiserade domstolar	554			500	400

Artikel 8

Särskilt tjänstetillägg

Avdelningsordförande vid domstolen och förste generaladvokaten har utöver de tillägg som anges i artiklarna 4–7 under ämbetsperioden rätt till ett särskilt tjänstetillägg i euro per månad enligt följande tabell:

Särskilt tjänstetillägg		
Domstolen	Tribunalen	Specialiserade domstolar
Avdelningsordförande och förste generaladvokaten	Avdelningsordförande	Avdelningsordförande
810,74	739,47	500

Artikel 9

Utgifter för tjänsteresor

Ämbetsinnehavare som i ämbetet måste resa från den plats där institutionen har sitt säte har rätt till följande ersättning:

- Ersättning för resekostnader.
- Ersättning för hotellutgifter (endast rum, betjäning och avgifter).
- Ett dagtraktamente under tjänsteresan som för varje hel dag uppgår till 105 % av det dagtraktamente som är fastställt i tjänsteföreskrifterna.

*Artikel 10***Avgångsvederlag**

1. Från den första dagen i den månad som följer efter det att en ämbetsinnehavare frånträder sitt ämbete ska ett månatligt avgångsvederlag betalas ut. Den tidsperiod under vilken rätten till det månatliga avgångsvederlaget gäller ska motsvara tjänstgöringstidens längd. Denna period ska dock inte vara kortare än sex månader eller längre än två år.

Avgångsvederlagets belopp ska fastställas på grundval av den grundlön som ämbetsinnehavaren uppbar vid ämbetets frånträde enligt följande:

- 40 % om denna period varat högst två år.
- 45 % om denna period varat över två år men högst tre år.
- 50 % om denna period varat över tre år men högst fem år.
- 55 % om denna period varat över fem år men högst tio år.
- 60 % om denna period varat över tio år men högst femton år.
- 65 % om denna period varat över femton år.

2. Rätten till avgångsvederlag ska upphöra om den före detta ämbetsinnehavaren förordnas till en ny tjänst i någon av unionens institutioner, blir invald i Europaparlamentet, uppnår pensionsberättigande ålder enligt definitionen i artikel 11 eller avlider. Vid nyutnämning eller vid val till Europaparlamentet ska avgångsvederlaget betalas fram till det datum ämbetsinnehavaren tillträder ämbetet och vid dödsfall ska utbetalningen för den månad då dödsfallet inträffade vara den sista.

3. Om de berörda före detta ämbetsinnehavarna under den period under vilken de har rätt till det månatliga avgångsvederlaget tar nytt förvärvsarbete ska den månatliga bruttolön (dvs. före skatteavdrag) de uppbar i sin nya tjänst dras ifrån avgångsvederlaget enligt punkt 1 i den här artikeln i den mån bruttolönen och avgångsvederlaget sammantagna överstiger det bruttobelopp före skatteavdrag som de uppbar som aktiva ämbetsinnehavare enligt artiklarna 2, 5 och 6. Vid beräkningen av bruttolönen för den nya tjänsten ska all slags ersättning tas med utom ersättning för utlägg.

4. Före detta ämbetsinnehavare ska vid sitt frånträde och därefter den 1 januari varje år samt vid varje inkomständring lämna ordföranden för den institution vid vilken de tjänstgjort en deklaration för all slags ersättning de uppbar för sin verksamhet, med undantag för ersättning för utlägg.

Denna deklaration ska avges på heder och samvete och ska behandlas konfidentiellt. Den information som finns i deklarationen får inte användas för annat än för denna förordnings syften och får inte delges tredje part.

Inkomster som en före detta ämbetsinnehavare varit berättigad till under sin tid som aktiv ämbetsinnehavare ska inte dras från avgångsvederlagen.

5. De före detta ämbetsinnehavare som har rätt till avgångsvederlag ska även ha rätt till de familjetillägg som föreskrivs i artikel 6, under förutsättning att de uppfyller villkoren i den artikeln.

KAPITEL IV

PENSIONER*Artikel 11***Pensionsberättigande ålder**

1. Efter ämbetsperiodens slut ska före detta ämbetsinnehavare ha rätt till livstidspension som utbetalas från den dag då ämbetsinnehavaren når den pensionsberättigande ålder som föreskrivs i artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, vilken ska gälla i tillämpliga delar.

2. Före detta ämbetsinnehavare får dock ansöka om att få uppbära denna pension upp till sex år före uppnåendet av den ålder som avses i punkt 1. I så fall ska en koefficient tillämpas på pensionen vid tidpunkten för ansökan i enlighet med följande:

Mellan 6 och 4 år i förtid	0,70
Mellan mindre än 4 och 3 år i förtid	0,75
Mellan mindre än 3 och 2 år i förtid	0,80
Mellan mindre än 2 och 1 år i förtid	0,87
Mindre än 1 år i förtid	0,95

Artikel 12

Pension

Artikel 77 andra stycket första meningen i tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar. Summan av pensionen ska uppgå till två gånger den sats som avses i artikel 77 andra stycket andra meningen i tjänsteföreskrifterna tillämpad på den sist erhållna grundlönen för varje fullt tjänsteår och en tolfedel av den summan för varje full tjänstemånad.

Om den berörda ämbetsinnehavaren har haft flera olika tjänster vid unionens institutioner ska den lön på vilken deras pension beräknas viktas i direkt proportion till den tid vederbörande innehaft var och en av tjänsterna.

Artikel 13

Budgettäckning

Utgifterna för förmånerna enligt det pensionssystem som föreskrivs i denna förordning ska ingå i unionens allmänna budget. Medlemsstaterna ska tillsammans garantera betalningen av dessa förmåner enligt det fördelningstal som fastställts för finansiering av sådana utgifter.

KAPITEL V

SOCIALA BESTÄMMELSER

Artikel 14

Arbetsförmåga

Om en ämbetsinnehavare drabbas av arbetsförmåga som bedöms vara fullständig och som medför att vederbörande inte är i stånd att utföra sitt arbete och denne på grund av detta är tvungen att frånträda sitt ämbete ska denne, från dagen för uppsägningen från ämbetsinnehavarens sida eller från arbetsgivarens sida, vara berättigad till följande förmåner:

- a) Om arbetsförmågan bedöms vara bestående, till livstidspension beräknad enligt artikel 12, med ett minimibelopp på 30 % av den sist erhållna grundlönen. Ämbetsinnehavaren ska vara berättigad till maximal pension om arbetsförmågan beror på invaliditet eller sjukdom som vederbörande ådragit sig i tjänsten.
- b) Om arbetsförmågan är övergående, till pension under den tid arbetsförmågan varar som ska uppgå till 60 % av den sist erhållna grundlönen om vederbörande ådragit sig invaliditeten eller sjukdomen i tjänsten, annars till 30 %. När den sjukpensionsberättigade når den pensionsberättigande ålder som fastställs i artikel 11 eller om sjukpensionen utbetalats i sju års tid, ersätts sjukpensionen av livstidspension beräknad i enlighet med artikel 12.

*Artikel 15***Sjukförsäkring och andra typer av försäkringar samt förmåner**

1. Artiklarna 72 och 73 i tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar för ämbetsinnehavare. Ämbetsinnehavare som har rätt till förmåner enligt artikel 72 i tjänsteföreskrifterna ska redovisa all ersättning som de själva eller någon medförsäkrad har mottagit eller kan göra anspråk på enligt något annat i lag eller annan författning föreskrivet sjukförsäkringssystem. Om det totala ersättningsbelopp som de har rätt till överskrider det totala ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna ska skillnaden dras av från ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna, med undantag för ersättning som erhålls från en privat tilläggssjukförsäkring som täcker den del av kostnaderna som inte ersätts enligt unionens sjukförsäkringssystem.
2. Före detta ämbetsinnehavare som är berättigade till pension enligt artikel 12 i denna förordning, avgångsvederlag enligt artikel 10 i denna förordning eller sjukpension enligt artikel 14 i denna förordning får ansöka om att omfattas av försäkringsskyddet enligt artikel 72 i tjänsteföreskrifterna i enlighet med vad som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.
3. Före detta ämbetsinnehavare som inte är berättigade till pension enligt artikel 12 i denna förordning, avgångsvederlag enligt artikel 10 i denna förordning eller sjukpension enligt artikel 14 i denna förordning får ansöka om att omfattas av artikel 72 i tjänsteföreskrifterna i enlighet med vad som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, under förutsättning att de inte förvärvsarbetar. De ska i så fall betala hela den avgift som krävs för försäkringsskyddet. Avgifterna ska beräknas på grundval av det månatliga avgångsvederlaget enligt artikel 10 i denna förordning, med beaktande av de efterföljande justeringarna av detta belopp.
4. Artiklarna 74 och 75 i tjänsteföreskrifterna, i vilka det bland annat föreskrivs förmåner vid födelser och dödsfall, ska gälla i tillämpliga delar för ämbetsinnehavare.

*Artikel 16***Dödsfall under tjänsteperioden**

Om en ämbetsinnehavare dör under tjänsteperioden ska efterlevande make eller underhållsberättigade barn fram till utgången av tredje månaden efter den då dödsfallet inträffade ha rätt till de ersättningar ämbetsinnehavaren skulle haft rätt till enligt artiklarna 2, 5 och 6.

*Artikel 17***Delegering av rättigheter**

Om en tredje part är ansvarig för en ämbetsinnehavares invaliditet eller död ska ämbetsinnehavarens eller vederbörandes förmånstagares rättigheter att väcka talan mot den ansvarige tredje parten helt tillfalla unionen inom gränserna för de förpliktelser unionen har enligt detta pensionssystem.

*Artikel 18***Efterlevandepension**

1. Den efterlevande maken samt de vid tidpunkten för dödsfallet underhållsberättigade barnen till en ämbetsinnehavare eller till en före detta ämbetsinnehavare som vid tidpunkten för dödsfallet uppnått pensionsrätt har rätt till efterlevandepension.

Denna pension uppgår till en viss procent av ämbetsinnehavarens eller den före detta ämbetsinnehavarens pensionsrätt vid dödsfallet enligt artikel 12, nämligen:

Till en efterlevande make	60 %
Till varje barn om den ena föräldern är död	10 %
Till varje barn om båda föräldrarna är döda	20 %

Om en ämbetsinnehavare dör under tjänstperioden gäller dock följande:

- Den efterlevande makens efterlevandepension ska uppgå till 36 % av den grundlön ämbetsinnehavaren uppbar vid sin död.
- Efterlevandepensionen för ett första barn som mist båda föräldrarna ska inte vara mindre än 12 % av den grundlön ämbetsinnehavaren uppbar vid sin död. Då ämbetsinnehavaren efterlämnar flera barn som mist båda föräldrarna ska den totala summan av efterlevandepensionen delas lika mellan de pensionsberättigade barnen.

2. Den totala summan av dessa efterlevandepensioner ska inte överstiga summan av den pension som ämbetsinnehavaren eller den före detta ämbetsinnehavaren hade rätt till och på vilken efterlevandepensionerna beräknas. I förekommande fall ska den maximala summan av efterlevandepensionerna delas mellan förmånstagarna enligt procentsatserna i punkt 1.

3. Efterlevandepensionerna ska utbetalas från den första dagen i den kalendermånad som följer efter den månad då dödsfallet inträffat. När artikel 16 tillämpas uppstår emellertid rätten till dessa pensioner först den första dagen i den fjärde månaden efter den då dödsfallet inträffat.

4. Rätt till efterlevandepension ska upphöra vid utgången av den kalendermånad då den pensionsberättigade dör. Dessutom upphör rätt till barnpension vid utgången av den månad då barnet fyller 21 år. Pensionsrätten ska emellertid utsträckas under den tid barnet är under skol- eller yrkesutbildning, dock ej längre än till utgången av den månad då barnet fyller 25 år.

Pensionen ska fortsätta att betalas ut till ett barn som på grund av sjukdom eller handikapp är oförmöget att försörja sig själv.

5. Då en före detta ämbetsinnehavare gifter sig och vid tidpunkten för giftermålet har rätt till pension enligt denna förordning ska maken och eventuella barn i det äktenskapet inte vara berättigade till efterlevandepension, om inte äktenskapet ingåtts minst fem år före den före detta ämbetsinnehavarens död.

6. Den efterlevande makens rätt till efterlevandepension upphör vid omgifte. Denne blir då berättigad till en engångsutbetalning som uppgår till två gånger årsbeloppet av efterlevandepensionen.

7. Om en ämbetsinnehavare efterlämnar en efterlevande make och dessutom barn från ett tidigare äktenskap eller andra rättsinnehavare, eller barn från andra äktenskap, ska den totala pensionen fördelas enligt artiklarna 22, 27 och 28 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

8. Den efterlevande maken och underhållsberättigade barn efter en ämbetsinnehavare har rätt till sjukförmåner enligt systemet för social trygghet i tjänsteföreskrifterna.

De ska redovisa all ersättning som betalats ut eller som de för egen räkning eller för personer som omfattas av deras försäkring kan göra anspråk på enligt något annat sjukförsäkringssystem enligt lagar eller andra författningar. Om det totala ersättningsbeloppet som de har rätt till överskrider det totala ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna, ska skillnaden dras av från ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna, med undantag för ersättning som erhålls från en privat tilläggssjukförsäkring som täcker den del av kostnaderna som inte ersätts enligt unionens sjukförsäkringssystem.

KAPITEL VI

UPPDATERINGAR OCH BERÄKNINGSMETODER

Artikel 19

Uppdatering av förmåner och pensioner

Tillägg enligt artiklarna 7 och 8 i denna förordning och pensionsförmåner enligt artiklarna 12, 14 och 18 i denna förordning ska uppdateras med beloppet enligt den uppdatering som följer av tillämpning av artikel 65 i tjänsteföreskrifterna och bilaga XI till dessa, som ska gälla i tillämpliga delar.

Denna bestämmelse ska tillämpas på pensionsförmåner för ämbetsinnehavare vilkas ämbetsperiod fortfarande pågår eller avslutades före den 4 mars 2016.

Artikel 20

Korrigeringskoefficienter

Grundlöner enligt artikel 2 i denna förordning, tillägg enligt artikel 5 i denna förordning och familjetillägg enligt artikel 6 i denna förordning ska i förekommande fall korrigeras med en koefficient i enlighet med artikel 64 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 21

Ingen ackumulering

Avgångsvederlag enligt artikel 10, pension enligt artikel 12 och pension enligt artikel 14 kan inte betalas ut till samma person samtidigt. Om en ämbetsinnehavare kan göra anspråk på fler än en av förmånerna enligt dessa bestämmelser, tillämpas den bestämmelse som är mest förmånlig för ämbetsinnehavaren. När en ämbetsinnehavare uppnår pensionsålder enligt definitionen i artikel 11 ska emellertid rätten till avgångsvederlag upphöra.

KAPITEL VII

UTBETALNINGAR

Artikel 22

Ort och villkor för utbetalningar

1. Utbetalning av summorna enligt artiklarna 2, 4, 5, 6, 7, 15 och 16 ska göras i det land där ämbetsinnehavaren utför sina arbetsuppgifter och i det landets valuta eller, på ämbetsinnehavarens begäran, i euro till ett bankkonto i unionen.
2. Artikel 17.2–17.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar på ämbetsinnehavare.
3. Ingen korrigeringskoefficient ska tillämpas på utbetalningar enligt artiklarna 10, 12, 14 och 18. Till personer bosatta i unionen ska dessa belopp betalas ut i euro till ett bankkonto i unionen.

Till personer bosatta utanför unionen ska pensionen betalas ut i euro till ett bankkonto i unionen eller i bosättningslandet. Undantagsvis får den betalas ut i en utländsk valuta i den pensionerade ämbetsinnehavarens bosättningsland, genom omräkning enligt rådande omräkningskurs för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Förverkande av rättigheter

Ämbetsinnehavare som avsätts från sin tjänst på grund av allvarlig försummelse enligt tillämpliga bestämmelser i fördraget kan berövas all rätt till avgångsvederlag eller avgångspension. Detta ska dock inte påverka ämbetsinnehavarens förmånstagares rättigheter.

Artikel 24

Klausul om deltagande – övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 får ämbetsinnehavare som är i tjänst före den 4 mars 2016 och före detta ämbetsinnehavare som var i tjänst före den dagen begära att artikel 15 ska tillämpas på dem. Begäran ska göras inom sex månader efter den 4 mars 2016.

2. Artiklarna 20, 24 och 25 samt artikel 24a första meningen i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar på mottagarna av utbetalningar enligt artiklarna 10, 11, 12, 14 och 18 i denna förordning. Den 1 januari 2014, den dag som det hänvisas till i artikel 24a i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, ska emellertid anses vara den 4 mars 2016.

Artikel 25

Bestämmelser om upphävande och bestämmelser som förblir gällande

1. Följande akter ska upphöra att gälla utan att det påverkar deras fortsatta tillämpning på ämbetsinnehavare vilkas ämbetsperiod fortfarande pågår, eller avslutats före den 4 mars 2016:

- a) Förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom.
- b) Förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77.
- c) Beslut 2009/909/EU.
- d) Beslut 2009/910/EU.
- e) Beslut 2009/912/EU, med undantag av artikel 5.

2. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

3. Rådets förordningar nr 63 (EEG) ⁽¹⁰⁾ och nr 14 (Euratom) ⁽¹¹⁾, Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut av den 22 maj 1962 ⁽¹²⁾ och rådets förordning nr 62 (EEG), 13 (Euratom) ⁽¹³⁾ upphör härmed att gälla, med undantag för artikel 20.

⁽¹⁰⁾ Rådets förordning nr 63 om ersättning till kommissionens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1724/62).

⁽¹¹⁾ Rådets förordning nr 14 om ersättning till kommissionens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1730/62).

⁽¹²⁾ Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut om ersättning till Höga myndighetens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1734/62).

⁽¹³⁾ Rådets förordning nr 62 (EEG), 13 (Euratom) om ersättning till domstolens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1713/62).

4. Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut av den 13 och 14 oktober 1958 ska fortsätta att gälla.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 4 mars 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 februari 2016.

På rådets vägnar

H.G.J. KAMP

Ordförande
